

Sygn. akt VII U 1919/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Piotrowska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Wielgosz

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Gdańsku

sprawy I. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania I. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 11 września 2015 r. nr (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej I. S. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż organ odmówił prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015.965), ponieważ po dniu 31 grudnia 2008 r. ubezpieczona nie wykonywała prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, jak również odmówił przyznania emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy ponieważ na dzień 01 stycznia 2009 r. ubezpieczona nie udowodniła okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy wynoszącego co najmniej 15 lat, przy czym organ rentowy nie zaliczył do okresów pracy w warunkach szczególnych okresów od 01 sierpnia 1978 r. do 31 lipca 1981 r., od 06 sierpnia 1981 r. do 11 sierpnia 1982 r., od 12 sierpnia 1985 r. do 30 czerwca 1988 r. oraz od 01 lipca 1988 r. do 31 grudnia 1998 r. (z wyłączeniem okresów nieskładkowych) ponieważ pracodawcy nie potwierdzili, że w w/w okresach ubezpieczona wykonywała pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych (k. 43 akt ZUS)

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej od dnia złożenia wniosku tj. od 06 lipca 2015 r., uznanie, że w oparciu o udokumentowane pozwanemu organowi rentowemu okresy ubezpieczenia jej okres ubezpieczenie wynosi 36 lat 5 miesięcy i 19 dni, w tym staż pracy w warunkach szczególnych wynosi co najmniej 15 lat oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że we wszystkich zakwestionowanych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę na stanowisku technika radiologii, która to praca jest pracą

w warunkach szczególnych, co potwierdzają świadectwa pracy, świadectwa pracy w warunkach szczególnych oraz pośrednio pismo Wojewódzkiego Zespołu (...) z 9 czerwca 2015 r. Skarżąca wskazała, że powyższy wniosek opiera na uchwale 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 listopada 2012 r. sygn. akt I OPS 4/12 (k. 2-5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji i wskazując, że prace wykonywane przez ubezpieczoną w zakwestionowanych okresach przed dniem 01 stycznia 2009 r. nie są wymienione w załączniku nr 1 i 2 do ustawy pomostowej, jako prace wykonywane w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ wyjaśnił również, że sporne w niniejszym postępowaniu okresy decyzją z dnia 11 stycznia 2013 r. zostały uwzględnione do okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Pozwany podkreślił przy tym, że czym innym są okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu przepisu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (k. 8-10 akt sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona I. S., urodzona w dniu (...), z zawodu technik elektroradioterapii, w dniu 09 lipca 2015 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

dowód: wniosek ubezpieczonej o przyznanie prawa do emerytury pomostowej – k. 1-7 akt rentowych

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczona udowodniła ogólny staż pracy w wymiarze 36 lat 5 miesięcy i 19 dni, jak również staż pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w wymiarze 23 lat, 2 miesięcy i 13 dni.

dowód: karta przebiegu zatrudnienia – k. 41 akt ZUS

W okresie od dnia 1 sierpnia 1978 r. do 30 czerwca 1988 r. ubezpieczona była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku technika elektroradioterapii w Zespole (...) w G.. Praca ubezpieczonej polegała na wykonywaniu zdjęć rentgenowskich.

W dniu 22 stycznia 2001r. pracodawca wystawił ubezpieczonej świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych za powyższy okres, z którego wynika, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace, o których mowa w wykazie A dział XIV poz. 4 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 07 lutego 1983 r. z zaznaczeniem, iż od dnia 01 sierpnia 1981 r. do 05 sierpnia 1981 r. ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym, natomiast od dnia 12 sierpnia 1982 r. do 11 sierpnia 1985 na urlopie wychowawczym.

okoliczności bezsporne a nadto: świadectwo pracy z 22.01.2001 r. k. 5 pliku kapitałowego akt ZUS, świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z 22.01.2001 r. k. 6 pliku kapitałowego akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni protokół skrócony k. 45-46 akt sprawy, płyta cd k. 47 akt sprawy

W okresie od dnia 01 lipca 1988 r. do 30 listopada 2013 r. ubezpieczona była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego technika elektroradioterapii w (...) Zakładzie (...) w G.. Praca ubezpieczonej polegała na wykonywaniu zdjęć rentgenowskich.

W dniu 30 listopada 2013 r. pracodawca wystawił ubezpieczonej świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych, z którego wynika, że w w/w okresie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace, o których mowa w wykazie A dział XIV poz. 4 pkt 6 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 11 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 04 marca 1986 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu spraw wewnętrznych (Dz.U MSW nr 2 poz. 2) oraz w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 07 lutego 1983 r..

okoliczności bezsporne a nadto: akta osobowe – załącznik do akt sprawy, świadectwo pracy z 30.11.2013 r. k. 23 akt ZUS, świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z 30.11.2013 r. k. 25 akt ZUS, zeznania świadka A. F. (1) i wnioskodawczyni protokół skrócony k. 45-46 akt sprawy, płyta cd k. 47 akt sprawy

W okresie od 5 maja 2014 r. do 8 sierpnia 2014 r. ubezpieczona była zatrudniona w Wojewódzkim Zespole (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego technika elektroradiologii oraz inspektora ochrony radiologicznej – starszego technika elektroradiologa. W tym okresie praca ubezpieczonej również polegała na wykonywaniu zdjęć rentgenowskich.

W piśmie z dnia 09 czerwca 2015 r. dyrektor byłego już pracodawcy ubezpieczonej wskazała, że ubezpieczona nie podlega ochronie przed rozwiązaniem z nią stosunku pracy wynikającą z art. 39 k.p., albowiem uprzednio nabyła ona prawo do ubiegania się o wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych, natomiast gdyby się okazało, że jednak ubezpieczona nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, to łącząca strony umowa o pracę na okres do dnia 31 lipca 2017 r. (więc taką, której okres obowiązywania przypada przed osiągnięciem przez ubezpieczoną wieku emerytalnego) przesądza o tym, że art. 39 k.p. nie będzie miał do niej zastosowania, co potwierdził również Sąd Najwyższy w wyrok z dnia 27 lipca 2011 r. II PK 20/11.

okoliczności bezsporne a nadto: akta osobowe – załącznik do akt sprawy, świadectwo pracy z 15.06.2015 r. k. 29 akt ZUS, pismo z dnia 09.06.2015 r. k. 6 akt sprawy, zeznania wnioskodawczyni protokół skrócony k. 45-46 akt sprawy, płyta cd k. 47 akt sprawy

Uprzednio decyzją z dnia 11 stycznia 2013 r. pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy, ponieważ ubezpieczona nie spełniła warunków wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43 ze zm.), bowiem według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. nie udowodniła wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 13 lat 5 miesięcy i 29 dni.

Organ rentowy w w/w decyzji, po odliczeniu okresów nieskładkowych, uwzględnił do okresów pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresy pracy ubezpieczonej na stanowiskach technika elektroradioterapii w Zespole (...) w G. oraz starszego technika elektroradioterapii w (...) Zakładzie (...) w G. (do dnia 31 grudnia 1998 r.)

okoliczności bezsporne a nadto: okoliczność bezsporna a nadto: karty przebiegu zatrudnienia, raport ustalenia uprawnień do świadczenia oraz decyzja z dnia 11 stycznia 2013 r. nienumerowanego karty pliku emerytalnego akt ZUS

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 11 września 2015 r. pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonej I. S. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż organ odmówił prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015.965), ponieważ po dniu 31 grudnia 2008 r. ubezpieczona nie wykonywała prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, jak również odmówił przyznania emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy ponieważ na dzień 01 stycznia 2009 r. ubezpieczona nie udowodniła okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy wynoszącego co najmniej 15 lat.

dowód: decyzja pozwanego o odmowie prawa do emerytury pomostowej z dnia 11.09.2015 r. k. 43 akt ZUS

Powyższy, w zasadzie niesporny, stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dot. wniosku o emeryturę pomostową, akt kapitałowych oraz akt dot. ustalenia prawa do wcześniejszej emerytury, jak również akt osobowych, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Nadto, Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. F. (1) oraz zeznaniom ubezpieczonej, uznając je za spójne, logiczne i korespondujące w sposób wiarygodny z treścią przedłożonych w/w dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, odwołanie I. S. nie jest zasadne i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonej do emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. nr 237 poz. 1656), dalej: ustawa pomostowa, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 01 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 49 ustawy pomostowej, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zgodnie art. 3 wskazanej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy (ust 1).

Czynniki ryzyka, o których mowa w ust. 1, są związane z następującymi rodzajami prac: 1) w szczególnych warunkach determinowanych siłami natury: a) prace pod ziemią, b) prace na wodzie, c) prace pod wodą, d) prace w powietrzu; 2) w szczególnych warunkach determinowanych procesami technologicznymi: a) prace w warunkach gorącego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach, w których wartość wskaźnika obciążenia termicznego WBGT wynosi 28 °C i powyżej, przy wartości tempa metabolizmu pracownika powyżej 130 W/m², b) prace w warunkach zimnego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach o temperaturze powietrza poniżej 0 °C, c) bardzo

ciężkie prace fizyczne - prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 8.400 kJ, a u kobiet - powyżej 4.600 kJ, d) prace w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego, e) ciężkie prace fizyczne związane z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmiennej pozycji ciała; przy czym ciężkie prace fizyczne to prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 6.300 kJ, a u kobiet - powyżej 4.200 kJ, a prace w wymuszonej pozycji ciała to prace wymagające znacznego pochylenia i (lub) skręcenia pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły powyżej 10 kG dla mężczyzn i 5 kG dla kobiet (wg metody OWAS pozycja kategorii 4) przez co najmniej 50 % zmiany roboczej (ust. 2). Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (ust. 3). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 (ust. 4). Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się także ubezpieczonych z tytułu działalności twórczej lub artystycznej tancerzy zawodowych, wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy prace związane z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym (ust. 6). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 7).

Natomiast w myśl art. 15 ust. 1 wskazanej ustawy prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.), dalej: ustawa emerytalna, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 (ust. 1), gdzie wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepisami dotychczasowymi, do których odsyła ustawa emerytalna jest tu rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43).

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13; podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 marca 2014 r., III AUa 1531/13). Z taką sytuacją Sąd niewątpliwie miał do czynienia w przedmiotowym postępowaniu.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych przewiduje natomiast art. 49 ustawy, według którego prawo to przysługuje osobie, która: 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12; 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Oznacza to, że art. 49 w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze **w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych** (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 r., II UK 159/13; podobnie wyroki Sądu Apelacyjnego w Gdańsku: z dnia 7 listopada 2013 r., III AUa 343/13, z dnia 25 września 2013 r., III AUa 155/13).

W ocenie Sądu, zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy, w tym zeznania wnioskodawczyni, nakazują przyjęcie, iż nie spełnia ona warunku posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wskazać należy, iż wykazy prac określone w załącznikach Nr 1 i 2 do ustawy pomostowej mają charakter katalogu zamkniętego, co oznacza, że cech pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze nie posiadają inne prace. Natomiast jak wynika z bezspornego stanu faktycznego ubezpieczona w spornych okresach wykonywała pracę technika elektroradiologii, a więc w ogóle nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, co jest warunkiem niezbędnym do przyznania prawa do emerytury pomostowej zarówno na podstawie art. 4 jak i 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Na marginesie wskazać należy również, z uwagi na treść odwołania, iż powołana przez skarżącą uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 listopada 2012 r. nie dotyczy istoty niniejszej sprawy, której przedmiotem jest prawo do emerytury pomostowej ubezpieczonej w sytuacji, gdy skarżąca w ogóle nie wykonywała pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Konkludując, Sąd uznał, że pozwany zasadnie odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury pomostowej – i w konsekwencji na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Ewa Piotrowska